

Giới thiệu Yêu Đường Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay

Hệ liệt Đầu Lưỡi Tình Yêu

Thể loại: Hiện đại, thâm mến, mỹ thực, HE.

Edit: Ngáo

Beta: Song Ngư

Yêu đường thời điểm nào cũng được, với ai cũng được, quanh đi quẩn lại, chỉ có "thực" mới là chân ái...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Lâm Uẩn lơ đãng quay xong kỳ mới nhất của một gameshow, cô yên lặng trầm nghĩ trong lòng, lúc này cách thời gian Giang Phồn ra ngoài đã qua nửa giờ.

Cô quyết định dời sự chú ý đi bằng việc mở khoá màn hình di động rồi lướt một vòng Weibo, sau đó lại đăng nhập vào Zhihu.

Có fans gửi tin nhắn riêng cho cô, mời cô trả lời mấy vấn đề mới, “Chuyện ảo diệu nhất mà bạn đã từng trải qua là gì?”

Lâm Uẩn suy nghĩ một chút, cuối cùng gõ một đoạn: “Gặp lại nam thần mình yêu thâm nhiều năm, sau đó ngỡ ngác đi đăng ký kết hôn. Nhưng bây giờ mới kết hôn chưa đến nửa ngày mà nam thần đã chạy đi gặp mỗi tình đầu của mình rồi.”

Lâm Uẩn sử dụng tài khoản Zhihu này đã lâu năm, trước đây cô còn chia sẻ một ít quá trình yêu thâm của mình. Cho nên các fans theo cô đã lâu đều biết cô đã từng rất thích một người.

Bởi vậy, sau cô đăng câu trả lời lên được đăng lên mấy phút thì lượt thích và lượt bình luận đã vọt lên đến một nghìn.

Bình luận của mọi người cũng khá giống nhau, tất cả đều là dấu chấm hỏi màu đen. Mãi cho đến lúc sau có người nhảy ra phá vỡ đội hình, hỏi: “Cậu nói nam thần này chính là đối tượng mà cậu yêu thâm lúc trước phải không?”

Lâm Uẩn hào phóng thừa nhận, “Là anh ấy.”

Lầu 1334: “Nghe thì xác thật là ảo diệu, vì thế đây là chuyện xưa của một chuyện tình tay ba ư?”

Lầu 1335: “Ngôn tình cầu huyết, tôi thích vậy! Ngồi xỏm đợi phản tiếp theo thôi.”

...

Lâm Uẩn muốn cười nhưng lại không cười nổi, cô sửa câu trả lời lại một lần nữa, viết thêm một hàng chữ lên đầu, “Kể tiếp chính là, ngày mai khi tỉnh lại tôi có thể đi lấy giấy ly hôn.”

Đang nói thì bạn thân Từ Châu Châu gọi đến, hỏi thẳng: “Cậu đã đăng ký kết hôn với Giang Phồn rồi à?”

Lâm Uẩn nghĩ có lẽ cô ấy đã thấy câu trả lời của cô trên Zhihu, cũng không còn cách nào che giấu, “Ừ, sáng hôm nay đã đi đăng ký rồi.”

Từ Châu Châu vừa kinh ngạc vừa nhớ đến lúc trước Lâm Uẩn có đi xem mắt, không khỏi hoài nghi nói: “Nào có trùng hợp đến vậy, đối tượng hẹn hò lúc trước của cậu lẽ nào chính là Giang Phồn?”

“Không phải anh ấy, đối tượng hẹn hò đó không coi trọng tớ.”

“Vậy sao cậu lại đột nhiên cặp với Giang Phồn rồi hả? Cuối cùng cậu đã thông suốt nên đi thổ lộ rồi sao?” Lòng hiếu kỳ của Từ Châu Châu nổi lên, nhất định phải hỏi đến cùng.

Nghe vậy, Lâm Uẩn trầm mặc một lát rồi cuối cùng trả lời tám chữ: “Say rượu mất trí, kim lòng không được.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Đối với chuyện Lâm Uẩn thích Giang Phồn thì Từ Châu Châu đã sớm biết. Nhưng điều mà cô ấy không biết chính là cho đến bây giờ Lâm Uẩn vẫn còn thích anh.

Giang Phồn là học trưởng lúc các cô học lớp mười, là nhân vật nổi tiếng thời cấp ba. Không chỉ có khuôn mặt tuấn tú đẹp trai, hơn nữa kết quả học tập lại xuất sắc, là học sinh ba tốt cốt cán của trường. Mỗi lúc anh làm học sinh gương mẫu đứng trên sân khấu phát biểu đều luôn có thể làm cho trái tim của các thiếu nữ ngồi dưới sân khấu đông đưa.

Mà Lâm Uẩn là một trong số đó, ánh mắt hận không thể dính trên người anh, trong mắt đều là sự vui mừng. Tình cảm của thiếu nữ bắt đầu trời dậy nhưng cô lại ngốc nghếch không biểu lộ ra.

Từ Châu Châu không quen nhìn cô ngượng ngùng, năm lần bảy lượt xúi giục cô đi tìm Giang Phồn ngà bài. Có thể lúc Lâm Uẩn muốn nói đều không đúng lúc, nhưng mà sau đó các cô

đội được thời cơ chín muồi rồi thì Giang Phồn đã bị hoa khôi của trường là Bạch Lộ bắt được.

Sau khi bạn thân Từ Châu Châu biết được việc này thì đặc biệt mua trà sữa đến an ủi cô, “Tình đầu rất đẹp nhưng chỉ là chết sớm mà thôi. Đừng nản chí, sớm muộn gì hai người họ cũng chia tay, cậu vẫn còn cơ hội.”

Lâm Uẩn vẫn bình tĩnh, “Tớ không sao, hai người họ nhìn thật xứng đôi ha!”

Nghe xong lời này, Từ Châu Châu nghi ngờ nhìn cô chăm chăm một hồi lâu, thấy vẻ mặt của cô vẫn như cũ nên cho rằng cô chỉ nóng đầu ba phút, vì thế yên lòng bỏ việc này sang một bên.

Rồi lại sau đó, quả thực Giang Phồn và bạn gái không thoát khỏi lời nguyên mối tình đầu sẽ không dài lâu. Hoa khôi của trường đến Bắc Kinh đào tạo sâu còn anh thì ra nước ngoài học Đại học. Từ đó, hiếm có người biết được tin tức về anh.

Lúc này, đột nhiên nghe được Lâm Uẩn đăng ký kết hôn với anh thì Từ Châu Châu có chút không tiếp thu được.

Đội sau khi làm rõ ngọn nguồn, cô ấy bắt đầu quở trách Lâm Uẩn: “Cho nên bây giờ cậu còn thích Giang Phồn sao? Vậy anh ấy với hoa khôi của trường đã xảy ra chuyện gì, tại sao đã kết hôn rồi lại còn đi ra ngoài hẹn hò? Lâm Uẩn cậu không phải là một đứa ngốc.”

Lâm Uẩn bị giọng nói bỗng dưng to lên của Từ Châu Châu làm sợ hết hồn, cô dịch đi động ra xa lỗi tai, đội cô gái hung dữ ở đầu bên kia mắng xong rồi thì cô mới không nhanh không chậm giải thích: “Trước khi anh ấy ra ngoài có nói cho tớ biết, cho nên đó không phải là hẹn hò.”

Từ Châu Châu hận không thể mài sắc nên kim, “Xem như không phải là hẹn hò thì cậu cũng không thể để cho ông xã của mình vừa mới kết hôn xong đã bỏ chạy đi ôn chuyện với tình cũ chứ, ai mà biết được chuyện sau đó sẽ đi về đâu? Lỡ như quay lại với tình cũ thì sao bây giờ?”

“Sẽ không đâu, nếu như Giang Phồn muốn quay lại với hoa khôi của trường thì anh ấy đã không kết hôn với tớ.”

“Nếu như trong lòng cậu có niềm tin thì khi này đã không bảo ngày mai đi lấy giấy ly hôn rồi.”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Dương Thỉnh Trà Lối, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Bị bạn thân không lưu tình bóc trần suy nghĩ chân thực trong lòng, Lâm Uẩn thở dài một hơi. Không sai, đối với Giang Phồn cô vẫn luôn không có tự tin.

Quay trở lại năm mười bảy tuổi ấy, lần đầu tiên Lâm Uẩn nhìn thấy Giang Phồn cũng không tính là tốt đẹp gì.

Ngày đó cô trực nhật, sau khi trực xong ra khỏi trường thì dường như mọi người đã về hết rồi, chỉ còn lác đác vài nam sinh nữ sinh mặc đồng phục ngồi ở quán ăn cạnh trường.

Vì để bắt kịp xe buýt nên Lâm Uẩn định đi tắt qua con hẻm nhỏ phía sau quán ăn để đến trạm xe buýt. Nhưng vừa mới đến đầu hẻm thì cô nghe được âm thanh hùng hổ ở bên trong con hẻm.

Ngay sau đó có ba bốn thiếu niên cả lợ phát phơ tóc nhuộm đủ màu đi từ bên trong ra, lướt qua cô rồi nghênh ngang đi về phía quán ăn.

Lâm Uẩn gan dạ đi lên phía trước vài bước thì phát hiện một bóng người gầy gò ở cách đó không xa.

Vì là mùa đông nên màn đêm buông xuống tương đối sớm, đèn đường dần dần sáng lên. Người thiếu niên cúi đầu, nửa khuôn mặt ẩn bên trong ánh đèn làm cho Lâm Uẩn không thấy rõ dáng vẻ của anh.

Thêm một chuyện không bằng bớt đi một chuyện, cô trực tiếp lướt qua anh đi lên phía trước nhưng cuối cùng vẫn không yên tâm nên men theo đường cũ quay lại.

“Anh không sao chứ?”

Giọng nói không nóng không lạnh nhưng lại như là một thanh kẹo chocolate nhân rượu ngọt ngào.

Giang Phồn ngẩng đầu, ánh mắt ôn hoà, nhìn không ra được là cảm xúc gì, “Em nhìn thấy tôi bị đánh rồi?”

Lâm Uẩn nhìn rõ được hình dáng của anh, ngoại trừ khoé mắt bị rách da thì thoát nhìn cả người đều tuấn tú đẹp trai. Cô hơi run run nhưng sau đó nhẹ nhàng lắc lắc đầu, “Không có.”

Người thiếu niên nhìn cô chăm chăm một lúc lâu, phát hiện trên gương mặt tròn nhỏ nhắn của cô ngoại trừ chân thành thì chỉ có chân thành, cuối cùng mới tin lời cô nói.

Anh gật đầu, một lúc lâu sau như nghĩ đến cái gì, giải thích: “Không phải anh không đánh thắng được bọn họ, là do anh chỉ có một mình.”

“Vâng.”

Cuối cùng là ngày đó Lâm Uẩn tốt bụng đưa Giang Phồn, con người bị thương và trong bụng đang hát “không thành kế” (*) về quán cơm nhà mình, mời anh ăn một chầu tôm hùm đất xào cay.

() Kế để trống thành, vườn không nhà trống. Là một kế của Gia Cát Lượng trong Tam Quốc Diễn Nghĩa. Ở đây theo mình hiểu là bụng rỗng bụng đói đó:))*

Con tôm đỏ rực oai hùng, đáng vẻ gương nanh múa vuốt của tôm hùm đất rất kích thích dây thần kinh vị giác. Giang Phồn không nhịn được mà nuốt nước miếng.

Lúc ánh mắt dời lên phía trên thì vừa lúc thấy được Lâm Uẩn nhanh nhẹn vụn bỏ đầu tôm, nạy vỏ tôm ra là có thể nhìn thấy thịt tôm vàng rực rỡ, nước sốt theo ngón tay trượt đến cổ tay cô, thoát có vẻ cực kỳ mê người.

Có lẽ là do ánh mắt của anh quá chăm chú nên Lâm Uẩn như có linh tính ngẩng đầu lên, một đôi mắt hạnh óng ánh bởi vì ăn cay mà có một tầng nước, như là một con mèo chưa tỉnh ngủ.

“Anh không ăn à?” Dứt lời, cô lột một con tôm rồi bỏ vào trong chén của anh, “Nếm thử đi?”

Giang Phồn ngẩn người, trong lòng dâng lên một tầng cảm xúc không tên.

Một lát sau, anh có chút khó chịu trả lời lại: “Ngày mai tôi trả lại tiền com cho em.”

Sau đó liền ăn uống thoải thích.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Vốn Lâm Uẩn cho là anh nói đùa, nhưng sau đó quả nhiên Giang Phồn đến tìm cô trả tiền lại, lại còn trả gấp đôi giá cả trên thị trường.

Ngẫm lại cũng đúng, vốn là người không quen biết, xem như là cùng ăn một bữa com thì cũng sẽ không trở thành người trong cùng một thế giới.

Giang Phồn vẫn là ngôi sao loá mắt trên bảng vàng danh dự, mà cô vẫn chỉ là một cô đàn em bình thường không có gì mới lạ.

Nhưng sau lần gặp nhau này, mỗi lần Lâm Uẩn đi ngang qua bảng vàng danh dự đều sẽ dừng lại nhìn ảnh chụp của Giang Phồn. Mỗi lần anh nhận được cúp cho trường, cô đều lặng lẽ đo mặt dưới sân khấu.

Thấm thoát, tâm trạng liền có chút thay đổi

Lâm Uẩn nghĩ, có lẽ lúc đầu cô bị sự ưu tú của Giang Phồn hấp dẫn, không biết tự lúc nào đã động lòng rồi cuối cùng mới từ từ phát triển thành thích.

Cô bắt đầu âm thầm nỗ lực, từ từ tiến về phía anh. Bởi vì cô cảm thấy, chỉ có tình cảm ngang nhau mới có thể đi được lâu dài.

Nhưng khi cô chưa đuổi kịp ưu tú thì Giang Phồn đã bị hoa khôi giảng đường đào đi rồi.

Lâm Uẩn từng thấy hai người sau giờ tan học đi ở đường cái, nhìn thấy dáng vẻ Giang Phồn vén tóc rồi cho hoa khôi giảng đường và cũng nhìn thấy hình ảnh hoa khôi giảng đường ăn nói khép nép đi dỗ dành Giang Phồn, cuối cùng còn chính mắt thấy màn chia tay của bọn họ.

Vẫn là cái hẻm nhỏ quen thuộc kia và cũng vẫn là Giang Phồn chặt vật đó.

Không biết là hai người đang nói cái gì, chỉ thấy Giang Phồn im lặng, hoa khôi giảng đường thấy mình như đang đắm vào bóng, cuối cùng tức muốn học mẩu tạt nửa ly trà sữa còn lại vào mặt anh và để lại một câu “Chúng ta chia tay đi, anh là loài động vật máu lạnh”, sau đó nghênh ngang rời khỏi đó.

Trai tài gái sắc thế mà lại chia tay?! Lâm Uẩn thở dài, ài, thế sự thật khó lường.

Cô rối rắm một lúc lâu, cuối cùng vẫn đi về phía trước đưa cho anh một tờ khăn giấy, “Anh không sao chứ?”

Nhìn thấy người đến là cô, Giang Phồn bất đắc dĩ nhú mày, “Em lại thấy rồi à?”

Bỗng dưng Lâm Uẩn đỏ mặt, moi hết tất cả từ ngữ trong lòng mình ra an ủi anh, “Có thể đàn chị nhất thời tức giận thôi, qua hai ngày là sẽ không có việc gì.”

Giang Phồn nhận lấy khăn giấy của cô, lau hết trà sữa còn đọng lại trên mặt, “Nếu cô ấy lại đến chất vấn tôi thì đó chính là đồ ngốc.”

Lâm Uẩn mờ mịt.

“Được rồi, có nói em cũng không hiểu.” Đột nhiên anh cười khẽ thành tiếng, đổi đề tài, “Đàn em à, em muốn mời tôi ăn một chảo tôm hùm đất nữa phải không? Hai ngày nữa đàn anh đây sẽ xuất ngoại rồi.”

Lâm Uẩn chưa bao giờ thấy anh cười, lúc này người thiếu niên đang cười làm tim cô đột nhiên đập nhanh hơn, bên trong nai con chạy loạn, khắp trời đầy sao.

Cô vừa định nói chuyện thì lại nghe được Giang Phồn nói: “Tôi đùa em thôi.” Ngẩng đầu, cô nhìn thấy ý cười trên mặt anh càng lúc càng đậm, nhưng không có lan đến đáy mắt.

À, hoá ra là chuyện gia già cười.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Sau khi Giang Phồn chia tay với hoa hậu giảng đường thì ra nước ngoài, trong nháy mắt cả trường đồn ầm lên, vốn bản chất của con người vẫn là nhiều chuyện.

Nghe nói lúc Giang Phồn còn nhỏ ba mẹ đã ly hôn, sau đó ba anh và người thứ ba tạo thành một gia đình mới, còn sinh cho anh một người em trai.

Nghe nói ban đầu mẹ anh ảm ỉ khóc lóc đòi thất cố, sau đó mới vát và điều chỉnh lại tâm trạng, cuối cùng đều đặt tất cả sức lực vào công việc. Mà từ nhỏ Giang Phồn không có ai trông nom nên mới tạo nên tính cách lạnh nhạt như thế.

Còn có người biết chuyện nói, lúc trước khi mà hoa khôi giảng đường theo đuổi anh, sáng nào cũng đưa bữa sáng, lúc tan học thì vui vẻ đứng đợi ở ngoài cửa lớp, chính vì bốc thuốc đúng bệnh cho khát vọng ảm ập trong lòng của Giang Phồn nên lúc đó mới theo đuổi được anh.

Ngày tháng dần trôi, dần dà hoa khôi giảng đường không chịu được Giang Phồn lạnh nhạt, dù sao thì người theo đuổi cô ta cũng kéo dài từ cổng Tây đến cổng Đông của trường, sao cô ta lại phải dùng nhiệt tình để đổi lại hờ hững, làm thay đổi một Giang Phồn máu lạnh này?

Vừa đúng lúc ấy, mẹ Giang quen được một người bạn trai ở nước Anh, tính toán đưa Giang Phồn ra nước ngoài.

Mà hoa khôi giảng đường đi đến Bắc Kinh học đại học, giữa hiện thực và ước mơ hai người đã nhiều lần thương lượng nhưng đều không có thống nhất với nhau, cho nên hoa khôi giảng đường ra đòn đánh phủ đầu đề nghị chia tay.

Lâm Uẩn ghép lại những tin tức nhỏ đó, cuối cùng biết được chân tướng của việc này.

Trong lúc nhất thời lại không khỏi cảm thán.

Từ những năm đó về sau, cô gián đoạn cập nhật quá trình yêu thầm của mình trên Zhihu mà dời trận địa đến Weibo của Giang Phồn, dùng tài khoản phụ mỗi ngày đều thích bài viết và bình luận một lần.

“Hôm nay thời tiết ở Luân Đôn thế nào?”

“Nghe nói hôm nay ở Luân Đôn xảy ra chuyện, anh có khoẻ không?”

“Lúc Quốc Khánh em có đi qua trường học của anh, hình như có nhìn thấy anh.”

.....

Tuy chỉ có mấy chữ nhưng lại là những lời hỏi thăm chân thành từ sâu trong đáy lòng.

Giang Phồn không thường xuyên lên mạng nhưng qua mấy lần nhìn thấy bình luận của cô, nhớ được ID của cô, nhắn tin hỏi: “Cô là Bạch Lộ sao?”

Ngón tay lướt trên màn hình của Lâm Uẩn dừng lại, “Không phải. Em chỉ là bạn cùng trường với anh, lúc đó thường xuyên nhìn thấy anh trên bảng vàng danh dự của trường nên cảm thấy anh thật giỏi, vì thế muốn học tập anh một chút.”

Nhìn câu trả lời này, Giang Phồn không lại hỏi cô là ai. Nhưng mấy lần sau đó thấy được bình luận của cô thì thỉnh thoảng sẽ đáp lại hai câu.

Tuy chỉ cách qua mạng xã hội qua màn hình điện thoại nhưng hai người lại nói chuyện với nhau như hai người bạn lâu năm, dần dà đã hình thành một loại liên hệ đặc biệt.

@ Giang Phồn: “Muốn hỏi đầu rồi, chắc sớm phải vào trạng thái Địa Trung Hải.”

@ Tôi là Tôm Tôm: “Sao vậy •_•?”

@ Giang phồn: “Phải nhớ hết những điều luật.”

@ Tôi là Tôm Tôm: “Vay em gửi cho anh một công cụ thần kỳ cho trí nhớ nha.”

Sau đó, Giang Phồn nhận được ghi âm của Lâm Uẩn gửi đến, cô gái nhỏ ghi âm lại điều luật mà anh cần nhớ, “Lúc đọc sách mệt thì có thể nghe một chút.”

Giang Phồn lâm vào trầm tư, “Em thích tôi phải không?”

Lâm Uẩn không trả lời đúng trọng tâm, “Anh là thần tượng của em, có thể giúp được anh là em vui rồi.”

.....

Trước khi về nước một tháng, Giang Phồn từng tìm Lâm Uẩn: “Em ở nơi nào của Dung Thành, tháng sau tôi về nước, đến lúc đó sẽ mời em ăn cơm!”

Nhưng sau khi Lâm Uẩn thấy được tin nhắn này thì hoảng loạn, cũng không trả lời lại.

Cô nghĩ, có lẽ là cô vẫn còn rất thích Giang Phồn nên mới không dám đi gặp anh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 6

Nghĩ đến chỗ này thì cửa lớn vang lên tiếng động.

Lâm Uẩn mang dép lê, vội vàng đi đến. Cửa vừa mở ra thì thấy Giang Phồn đang xách một cái túi đứng ở cửa.

“Ăn cơm chưa, anh có mua tôm hùm đất này.” Anh hỏi rất tự nhiên, giọng điệu như hai người đã là vợ chồng lâu năm.

“Ăn mì gói rồi, lấy ở trên tủ lạnh.” Bên ngoài Lâm Uẩn bình tĩnh như thế nhưng kỳ thật bên trong thì đang cực kỳ hồi hộp.

Lúc sáng, sau khi cô và Giang Phồn đăng ký kết hôn, cô bị anh yêu cầu dọn đồ sang đây. Vì thế cô có hơi không thích ứng với căn nhà mới và thân phận mới này của mình.

Hơn nữa cô cũng không thể tùy tiện lục lọi nhà người ta, lúc nhìn đến tủ lạnh có mì gói, cô nghĩ đây hẳn là đồ vật không quý giá nên có thể lấy, rồi lúc này mới thuận tay nấu một gói mì kột dạ.

Giang Phồn thay dép lê rồi ngược mắt nhìn cô, bây giờ cô còn mặc váy màu hồng nhạt lúc sáng chụp giấy kết hôn, thấp thoáng lộ ra cẳng chân và mắt cá chân tinh xảo, thoạt có vẻ là lướt đáng yêu.

Cô cao chỉ gần bằng vai anh nhưng thật ra đã cao hơn lúc trước một chút. Thịt trên mặt cũng không ít, vẫn mang theo một ít mũm mĩm của trẻ con, làm cho người ta nhìn không được mà muốn véo.

Anh nghĩ như thế nào thì cũng làm như thế đó. Quả nhiên anh đuổi tay ra, nhẹ nhàng véo mặt cô một cái, bên trong đôi mắt đào hoa giấu sau gọng kính vàng có một tầng ý cười, thoạt nhìn rất giống mấy tên phúc hắc vẫn nhả bại hoại trong phim Hongkong.

“Lần sau đừng ăn mì gói, anh gọi đồ ăn ngoài cho em”

Ngay lập tức Lâm Uẩn ngơ ngác, gắt đầu cũng không được mà lắc đầu cũng không xong, vết đỏ ửng trên mặt đã lan ra đến tận cổ.

Trêu chọc cô vợ nhỏ xong thì Giang Phồn lại quay về dáng vẻ thận trọng và ôn hoà của thường ngày. Anh đặt tô mì hùm đất lên bàn cơm rồi nhanh chóng đi vào nhà vệ sinh.

Thấy vậy, Lâm Uẩn lấy di động ra gửi một tin nhắn cho Từ Châu Châu, “Giang Phồn về rồi, còn mua tô mì hùm đất cho tớ nữa. Cậu nói thử xem có phải là anh ấy có một chút thích tớ rồi không?”

Từ Châu Châu trả lời lại rất nhanh, “Cũng có thể là anh ta đã làm chuyện gì có lỗi với cậu nên mới mua đồ ăn bồi thường cho cậu. Dù sao cũng quá tốt cho cậu đuổi theo rồi.”

“Cậu cút đi!”

Lúc Giang Phồn tắm xong đi ra ngoài thì phát hiện Lâm Uẩn đang ngồi thất thần trên sofa, mà túi tô mì hùm đất trên bàn ăn cũng chưa có mở ra.

Anh nhú mảy một chút, “Em không thích ăn sao?”

Lâm Uẩn đang thất thần thì bị anh đột nhiên lên tiếng làm cho hoảng sợ, sau khi hoàn hồn lại phát hiện chỗ bên cạnh bị hõm xuống, anh đã ngồi ở cạnh cô.

Cô lặng lẽ dịch mông sang bên kia, tạo ra khoảng cách với anh, “Em chưa đói bụng, đợi lát nữa rồi lại ăn.”

Giang Phồn thu hết mấy hành động nhỏ này của cô vào trong đáy mắt, đột nhiên nhanh trí nói: “Em biết tại sao vừa nãy anh đi gặp Bạch Lộ không?”

“Không biết.”

“Cô ấy đòi ly hôn, anh là luật sư đại diện của cô ấy.” Dừng một chút, anh nói tiếp: “Dĩ nhiên nếu cô ấy và Lục Quan Lan có ồn ào đến cách mấy thì hôn này muốn ly cũng không được.”

Đôi mắt to của Lâm Uẩn liền sáng lên, sáng hoắc nhìn Giang Phồn, sau một lúc lâu thì mây đen và nghi hoặc đều đã tan đi, nói: “Em đói bụng rồi, anh có muốn ăn tô mì hùm đất với em không?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thịnh Trả Lời, Tô Mì Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Tầng đá trong lòng đã rơi xuống, tâm trạng của Lâm Uẩn đã trở nên tốt hơn nhiều, lúc sau còn ôm di động trò chuyện với Từ Châu Châu một hồi lâu, cho đến khi ánh đèn rực rỡ trong thành phố này tối đi.

Lúc kim đồng hồ trên tường chỉ mười một giờ thì cô mới tắt ti vi, đặt di động xuống rồi sau đó có chút rối rắm đứng ở cửa phòng ngủ chính, nhút nhát hỏi Giang Phồn: “Chúng ta ngủ chung sao?”

Giang Phồn buồn cười nhìn biểu cảm của Lâm Uẩn, cứ như là đáng vẻ hùng hồn hy sinh vì đại nghĩa vậy, làm anh không nhịn được trêu cô: “Không phải chúng ta đã ngủ chung rồi sao? Em còn dè ý nữa hả?”

Nghe thế, Lâm Uẩn liền đỏ mặt, cô nhớ đến buổi sớm không dám nhớ lại ấy, lúc tỉnh lại cô phát hiện mình như con bạch tuột ôm chặt Giang Phồn. Bỗng nhiên hơi nóng tăng lên, trong khoảng thời gian ngắn chỉ cảm thấy nó khô nóng đến đáng sợ.

“Nhưng ngày đó chúng ta không có phát sinh cái gì hết!”

“Vậy anh cũng chưa nói tới nay muốn làm chuyện không thể miêu tả với em.”

“Không phải, em. . . .”

Thấy Lâm Uẩn sắp đã rơi nước mắt, Giang Phồn nhanh chóng khôi phục lại vẻ mặt nghiêm chỉnh, không trêu cô nữa, “Đùa em thôi, em ngủ ở đây, anh đi phòng ngủ phụ.”

Dứt lời, anh liền ôm gối đi ra ngoài.

“Cái đó. . . em cũng chưa nói là không thể ngủ chung.”

Giang Phồn dừng chân, quay đầu lại nhìn cô, một lát sau thì bật cười, “Anh biết em thích anh, nhưng mà anh cũng biết em tạm thời còn chưa thích ứng được thân phận đã kết hôn này, cho nên không vội, tương lai chúng ta còn dài.”

“Sao?”

“Tuy chúng ta đã kết hôn nhưng anh cảm thấy nên cho em cảm giác yêu đương trước, cho nên trước hết bắt đầu từ hẹn hò đi!”

Bởi vì mấy lời này của Giang Phồn, nổi bất an trong lòng Lâm Uẩn đã bị sự vui sướng to lớn này thay thế, cuối cùng còn say sưa nằm mộng đẹp một đêm.

Ngược lại thì Giang Phồn không dễ dàng đi ngủ như vậy, sau khi quay về phòng anh cầm di động tra Baidu về những việc bạn trai bạn gái cần chú ý trong lần hẹn hò đầu tiên, còn cực kỳ nghiêm túc ghi vào bản ghi nhớ.

Nhưng mà nhận xét “Trên giấy chung quy chỉ là cảm giác hạn hẹp, muốn biết hết việc này chỉ có thể tự mình thực hành” làm anh sợ tìm trên mạng sẽ không có được nhận xét thực tiễn, nửa đêm liền gọi cho Lục Quan Lan, định có thể hỏi cụ thể một ít về quá trình yêu đương.

Mộng đẹp bị quấy nhiễu, Lục Quan Lan hận không thể bóp chết anh, “Giang Phồn, cậu có bệnh à?”

“Cậu đừng quên, bây giờ tớ đang là luật sư đại diện ly hôn của Bạch Lộ, kết quả cuối cùng là ly hôn hay hoà giải, bây giờ cậu mà nghĩ sai thì hỏng hết.”

Trong nháy mắt bên kia đã yên tĩnh lại, “Nói đi, có chuyện gì?”

“Tớ dường như đã thích một cô gái rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đương Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 8

Kỳ thật, lúc trước Giang Phồn đã từng có một lần thấy bản thân không có năng lực đi thích người khác.

Khi còn bé, ba mẹ đang ân ái bỗng trong chớp mắt trở mặt ly hôn, ba anh còn cùng người phụ nữ ngoại tình tạo thành ngôi nhà mới. Mà trong một quãng thời gian dài sau khi ly hôn, mẹ cũng không quan tâm đến Giang Phồn, bởi vì anh lớn lên rất giống ba anh.

Dần dà tính cách của Giang Phồn càng ngày càng trở nên quái lạ.

Lần đầu tiên gặp được Lâm Uẩn trong hẻm nhỏ, đó là lúc Giang Phồn bị mấy tên côn đồ của trường dạy nghề cách vách kéo đi nói chuyện. Bởi vì cô gái mà tên cầm đầu thích, một ngày trước chạy đến tỏ tình với Giang Phồn, cho nên cậu ta đến để nhìn xem nhan sắc của Giang Phồn thế nào.

Đích thực Giang Phồn đã nhìn thấy tóc nhuộm, đủ loại màu sắc trên đầu của bọn họ, tựa như là con kết, vậy đó cũng không phải là nhan sắc của chính bọn họ sao?

Anh cười khinh rồi sau đó bị bọn họ đánh.

Đánh thua thì không mất mặt, bị người khác thấy được anh cảm thấy lúng túng không thôi.

May mà Lâm Uẩn không có ý chế nhạo anh.

Lần thứ hai gặp được Lâm Uẩn ở hẻm nhỏ, đó là lúc anh và Bạch Lộ chia tay.

Kỳ thật, Giang Phồn biết Bạch Lộ muốn cái gì, đơn giản là giống như các bạn nam khác, thỉnh thoảng đến lấy lòng cô ấy, làm cho cô ấy hài lòng một chút. Anh cố hết sức thực hiện những vẫn cảm thấy khó có thể đạt đến yêu cầu của cô ấy.

Sau đó Bạch Lộ nói muốn đi Bắc Kinh học, nhưng từ lâu anh đã lấy được offer của một trường đại học nổi tiếng nào đó ở nước ngoài.

Anh thắng thắn với Bạch Lộ, “Anh có thể sẽ không thích em, chỉ là bởi vì em tốt với anh nên anh không đành lòng từ chối, cho nên mới thử đồng ý với em. Mà em có vẻ cũng không thích anh nhiều lắm, chỉ là vì kết quả học tập của anh tốt, lại đẹp trai cho nên em mới cho rằng chúng ta thật xứng đôi.”

Bạch Lộ mắng anh máu lạnh, hơn nữa còn tát trà sữa lên mặt anh rồi tiêu sái chia tay.

Giang Phồn thừa nhận bản thân anh có chút cặn bã, nhưng cố tình lúc cặn bã ấy lại bị Lâm Uẩn thấy hết toàn bộ.

Vào lúc ấy, anh cũng không có cảm giác đặc biệt gì đối với cô em khoá dưới này, mà chỉ cảm thấy cô là khác tính của anh, mỗi lần đều có thể nhìn thấy một mặt thật của anh.

Sau đó anh xuất ngoại du học, dựa vào kết quả học tập vượt trội cùng gương mặt vui tai vui mắt thì các cô gái vẫn như tre già măng mọc theo đuổi anh.

Nhưng anh không có cách nào động lòng được, anh không hiểu cảm giác thích một người là cảm giác như thế nào.

Cho đến khi trên Weibo xuất hiện một người hâm mộ thần bí, người đó tự xưng là bạn cùng lớp với anh, cũng lấy anh làm tấm gương.

Mới đầu, Giang Phồn tưởng là Bạch Lộ, kết quả lại không phải. Anh cũng chẳng muốn hỏi kỹ, tùy ý cho cô già vờ.

Nhưng mà người hâm mộ thần bí quan tâm anh một cách rất tinh tế, cùng với chỗ tư duy không hợp nhau của hai người lại làm cho Giang Phồn sinh ra hứng thú. Ban đầu thỉnh thoảng anh chỉ đáp lại cô hai câu, rồi dần dà đã thích tán gẫu với cô.

Lần người hâm mộ thần bí gửi ghi âm đến cho anh đó, trong lòng anh bỗng dâng lên một tầng cảm xúc không nói nên lời.

Tựa hồ như có thứ đang lặng lẽ thay đổi, từ nơi cạn đến nơi sâu, từ vô vị đến bận lòng.

Giang Phồn muốn biết cô là ai nhưng cô không đưa ra câu trả lời, vẫn kiên trì nói rằng anh chỉ là tấm gương cho cô học tập, chỉ kính nể chứ không thích.

Cho đến ngày ấy sinh nhật của Giang Phồn, tác giả truyện tranh nổi tiếng @Tôi là Lâm Lâm Lâm Uẩn gửi một tin nhắn riêng cho anh vào lúc 0 giờ, chúc anh sinh nhật vui vẻ. Lúc này, cuối cùng Giang Phồn mới biết người hâm mộ thần bí kia là người phương nào.

Ngày đó Lâm Uẩn ngủ rất sớm, lúc 0 giờ báo thức reo lên, cô mơ mơ màng màng mở Weibo ra, gửi lời chúc mừng cho Giang Phồn như những năm trước, nhưng lại quên chuyển sang tài khoản phụ.

Ngày hôm sau tỉnh lại, cô luống cuống tay chân muốn xóa đi tin nhắn, sau đó lại gửi bổ sung mấy câu, cho rằng cô gửi nhầm tin.

Tiếp theo đó cô dùng tài khoản chính đưa Giang Phồn vào sổ đen, rồi mấy ngày sau lên tài khoản phụ đăng bài viết giải thích lần trước mình đang tập trung ôn thi nên không có thời gian lên mạng.

Giang Phồn làm bộ tin lời giải thích của cô, sau đó đi tra danh sách bạn học thì phát hiện cô không phải là bạn cùng lớp, anh lại chạy đi tìm Lục Quan Lan, “Nhờ cậu giúp một chuyện, tra giúp tớ tường cấp ba chúng ta có người nào tên là Lâm Uẩn hay không?”

“Cậu tìm cô ấy làm chi?”

“Đột nhiên tìm được một tờ giấy vay nợ, phát hiện cô ấy còn chưa trả nợ cho tớ.”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Dương Thỉnh Trả Lãi, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Rất nhanh Giang Phồn đã nhận được một tấm ảnh chụp chung của một lớp, hàng thứ hai vị trí số năm đếm từ trái qua có một cô gái được Lục Quan Lan dùng bút đỏ khoanh lại, “Đây chính là người nợ tiền cậu, Lâm Uẩn, nhỏ hơn chúng ta một khóa. Có điều nói đi nói lại, sao cô ấy lại vay tiền của cậu cơ chứ?”

Giang Phồn không đếm xia đến tên Lục nhiều chuyện kia mà đang cẩn thận nhớ lại cô gái ấy, khuôn mặt tròn nhỏ nhắn đôi mắt hạnh to, tóc cột cao đuôi ngựa để lộ ra vầng trán trơn bóng, cười lên cực kỳ rực rỡ.

Giống như là mây rẽ nhìn thấy mặt trời, Giang Phồn như nhìn thấy cái hẻm nhỏ ở gần trường học, cô gái trong hình vô cùng trùng khớp với cô bé đáng yêu trắng trẻo mập mập lúc trước.

Lòng anh chợt dao động, thì ra cô đã thích anh từ lâu vậy rồi.

Quyết định về nước cũng là từ lúc đó, anh cấp tốc nộp CV vào một cơ quan luật ở Dung Thành. Sau khi đợi bên này thông qua thì anh liền trở về.

Điều trùng hợp chính là anh chưa kịp đi tìm cô thì hai người đã gặp được nhau.

Ngày đó Lâm Uẩn đi xem mắt, Giang Phồn cũng vừa lúc ngồi ở bàn bên cạnh, sau đó anh thấy đối tượng xem mắt của cô ghét bỏ cô mập, mà cô gái ấy cũng nhanh nhồm nhanh miệng phản bác lại toàn bộ anh ta lùn nghèo thế nào.

Người đàn ông tức giận bỏ đi, tiền com này cũng chẳng trả được một phần, Lâm Uẩn hùng hổ mắng mấy câu rồi sau đó ngẩng đầu lên liền thấy được một người đàn ông hoàn mỹ ở bàn bên cạnh nhìn cô cười.

Vì cô bị cận nên phải nhìn gần một chút, lúc thấy được người đó là ai, dường như cô hoá đá tại chỗ.

“Tiền bối?”

“Không phải là thần tượng hả?” Giang Phồn vạch trần thân phận người hâm mộ thần bí của cô, cười nói: “Hoá ra là em.”

Sau đó anh lôi kéo Lâm Uẩn đi ăn tôm hùm đất, nói là cảm ơn cô mấy năm nay đã làm bạn qua mạng với anh.

Lúc đầu Lâm Uẩn cực kỳ căng thẳng, lo sợ không cẩn thận sẽ nói sai àm bại lộ tâm tư kia của cô.

Cô lẽ sau đó cho vào bụng mấy con tôm nên thần kinh căng thẳng của cô mới thả lỏng, còn gọi ông chủ cho thêm bia rồi xưng bạn bè thân thiết với Giang Phồn.

Cô uống thành một “tên nói dốt”, ôm lấy Giang Phồn kể lể “vận mệnh bi thảm” của chính mình, “Tiền bối, anh có thấy em rất mập không? Tại sao lại không có ai thích em?”

Giang Phồn nghiêm túc trả lời: “Không mập, rất đáng yêu.”

Người đã say mềm là người đã không còn lý trí, vừa nghe Giang Phồn khen cô đáng yêu thì Lâm Uẩn như bắt được nhánh cỏ cứu mạng, “Vậy anh cười em được không? Mẹ của em ngã bệnh, bà ấy nói nếu em không lập gia đình là bà sẽ không khoẻ được nữa hu hu...”

...

Sang ngày tiếp theo tỉnh rượu, Lâm Uẩn phát hiện mình đang ở khách sạn, hơn nữa còn ngủ chung giường với Giang Phồn, trong lúc nhất thời sợ trắng cả mặt.

“Em...em...em...anh...anh...anh...chúng ta...”

“Tối hôm qua là em sống chết ôm anh không buông, anh không có ý mạo phạm.” Vì để chứng minh cho sự trong sạch của mình, Giang Phồn mở ghi âm trong di động lên, bên trong liền vang lên giọng nói quen thuộc.

“Em mới nói cái gì đó, nói lại lần nữa.”

“Em nói anh, Giang Phồn anh đừng đi, anh cười em được không? Em thích anh rất lâu rồi, a a a, rất thích rất thích...”

Nghe đến đó, Lâm Uẩn hồi hận còn chưa kịp thì Giang Phồn lại nói ra một câu làm người khác kinh ngạc: “Chúng ta kết hôn đi.”

“Sao?”

Đôi mắt anh cong cong, trên mặt vẫn mang theo ý cười, “Không phải em nói mẹ em bị bệnh cần em kết hôn mới có thể khoẻ được sao? Cứu một mạng người còn hơn xây bảy tháp chùa, anh nguyện ý tạo niềm vui cho mọi người.”

“Nhưng mà...”

“Hon nữa em đã ôm anh ngủ rồi, nếu như truyền ra ngoài vậy thì không phải sự trong sạch của anh sẽ bị phá huỷ sao? Vì thế em không muốn phụ trách anh hay sao hả?”

Bị anh nhìn kỹ, Lâm Uẩn càng lúc càng chột dạ, cuối cùng trung về mặt như đang bị tảo bón nhìn về phía Giang Phồn, “Chúng ta kết hôn, người chiếm lợi nhất là em, anh không ngại sao?”

“Cực kỳ tình nguyện.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đường Thịnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Lâm Uẩn cũng không rõ nguyên nhân vì sao Giang Phồn lại cười cô, nhưng anh nói muốn bắt đầu yêu đương trước thì trong lòng cô rất phấn khởi. Chỉ ít gì cũng biểu đạt là anh thật lòng với cuộc hôn nhân này, là muốn đi cùng cô trên con đường này.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Uẩn dậy rất sớm, cô mơ mơ màng màng đi lấy nước thì thấy cửa sổ nhà bếp đang hé mở, như là tràn ngập một khung trời rực rỡ ánh sáng.

Giang Phồn đứng ở nơi đó nấu cháo, trên người mặc áo sơ mi trắng, làm anh nổi bật lên như là cả người đều phát sáng.

Trong lúc nhất thời cô đã tỉnh ngủ hơn một nửa.

Mà Giang Phồn nghe được tiếng dép lê thì ngẩng đầu nhìn sang, đối diện với khuôn mặt hồng hào và ánh mắt nóng rực không hề chớp của Lâm Uẩn, anh cười nói: “Chào buổi sáng!”

Như là tội phạm hoa si bị người ta tóm được, Lâm Uẩn ngượng ngùng che mặt, “Em đi đánh răng đây!” Dứt lời cô như là chú thỏ hoảng sợ cong đuôi chạy trốn.

Giang Phồn dòi tằm mắt, khoẻ miệng không kim được mà cong lên, trong lòng lại chảy một dòng nước ấm. Anh nghĩ, mỗi người đều có năng lực đi yêu người khác, chỉ cần người thích hợp xuất hiện, máu lạnh cũng sẽ có thể biến thành máu nóng.

Anh lắc đầu, nơi đáy mắt lan tràn ra một mảnh chân tình, dường như gần đây càng ngày anh càng thích cười.

Sau khi ăn xong bữa sáng, hai người ra ngoài.

Giang Phồn cũng không có bày ra chuyện gì quá đặc biệt mà chỉ như một cặp tình nhân bình thường, mang Lâm Uẩn đi xem phim rồi sau đó đi mua sắm và đi chơi điện tử một lúc.

Đây đều là những điều tối hôm qua Lục Quan Lan dạy cho anh, “Quan trọng nhất là tự nhiên, tự nhiên góp phần lớn nhất cho sự lãng mạn.”

Vì thế anh kiên quyết đưa hai chữ “tự nhiên” lên mỗi một chuyện.

Tỷ như lúc đi qua đường cái, giả bộ lơ đãng nắm tay cô đi.

“Giang Phồn...”

Lâm Uẩn gọi anh, bởi vì kinh ngạc nên giọng nói mang theo một chút run rẩy.

Kỳ thật, anh cũng rất hồi hộp nhưng vẫn phải giả vờ bình tĩnh buông lỏng tay ra, sau đó trượt đến lòng bàn tay, đan mười ngón tay lại với cô.

“Anh biết em đang xấu hổ, kỳ thật anh cũng có chút ngại ngùng, nhưng mà chúng ta là vợ chồng là người nhà với nhau, cho nên chúng ta nhất định phải quen thuộc sự tồn tại của lẫn nhau và cũng phải quen thuộc với việc thân mật như vậy.”

Lâm Uẩn sững sờ, dòi ánh mắt đến đôi tay đang đan vào nhau kia, giật ngón tay nhưng không có vùng ra. Ngay lập tức cô hơi ngẩng đầu nhìn anh, kiên cường đối diện với ánh mắt của anh, “Giang Phồn, em hỏi anh một vấn đề được không?”

Anh gật đầu, “Em hỏi đi.”

“Vì sao anh lại kết hôn với em?”

“Bởi vì anh muốn đối xử tốt với em.”

Giang Phồn đúng là nói thật, trước khi gặp được cô anh luôn cảm thấy mình không hoàn chỉnh về mặt tình cảm, có thể là khi Lâm Uẩn xuất hiện thì vừa vặn bổ sung vào chỗ trống đó.

Cô như là một mặt trời nhỏ, lặng lẽ trú vào trong cuộc sống của anh, từng chút từng chút đưa ấm áp cho anh, cho anh nhận định được thế nào là cảm giác an toàn không rời không bỏ.

Ngày ấy gặp lại, lúc cô khóc lóc không có người thích mình, trong lòng anh cực kỳ chua xót.

Ngay cả dạng người như anh, cũng được cô yên lặng bảo vệ nhiều năm như thế, mà cô lương thiện đáng yêu như vậy, sao lại không có người sẽ đối xử tử tế với cô?

Đó là lần đầu tiên anh nảy sinh một ý nghĩ muốn đi bảo vệ một người, rồi sau đó anh thuận nước đẩy thuyền đồng ý kết hôn với cô, bởi vì với hình thức này anh sẽ có lý do và cũng có thân phận thích hợp để đối xử tốt với cô.

Lúc này, anh hơi dùng sức nắm chặt bàn tay vô cùng mềm của cô, tiếp tục nói: “Anh không biết chúng ta thế này có được xem là yêu đương qua mạng thành công hay không? Nhưng mà anh thật sự muốn hai chúng ta sẽ ở bên nhau.”

“Lúc trước em gửi lời chúc nhằm tài khoản trên Weibo, anh liền biết người hâm mộ thần bí đó là em rồi. Sau đó anh hỏi bạn bè về tin tức của em, còn đi xem tài khoản Weibo chính rồi tải ứng dụng Manke(*), xem hết truyện tranh của em một lần. Anh vẫn luôn cảm thấy, em có thể dùng truyện tranh phác họa ra nhiều câu chuyện cảm động như vậy thì nhất định là một cô gái rất ưu tú và ấm áp!

Mà anh lại không giống thế, tuy rằng ở trong mắt người khác thậm chí là trong lòng em anh xem ra là khá hoàn hảo, nhưng thực tế anh có rất nhiều khuyết điểm. Anh không chỉ miễn cảm, nồng nặc trong tình cảm lại còn không hiểu thế nào là yêu người khác. Cho nên có thể được em yên lặng bảo vệ nhiều năm như vậy, anh cảm thấy rất kinh ngạc và cũng rất may mắn.”

“Lâm Uẩn, cảm ơn em đã thích anh, cảm ơn em đã cho anh cảm giác an toàn. Về sau, đến lượt anh bảo vệ em, để anh trở thành sức mạnh của em!”

Ánh mắt của anh sáng rực, trong đôi mắt đang cất giấu một dòng ánh sáng chảy qua. Lâm Uẩn chỉ thấy cảm giác vui sướng đang ùn ùn kéo đến, hai lúm đồng tiền mẹ người chọt ần chọt hiện ra.

Cuối cùng, cô gạt đầu rồi nắm chặt lại tay anh.

(*) *Zhiyin Manke: Một ứng dụng truyện tranh ở Trung Quốc*

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đương Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Phiên ngoại 1

Trước khi Lâm Uẩn dẫn Giang Phồn đi gặp người lớn có từng phòng ngừa trước cho anh, “Mẹ của em bà ấy rất hay câu nhàu, tính tình cũng rất nóng nảy, nếu như anh không đỡ được thì nhớ gọi em, em chịu mắng giúp anh. Còn ba em thì bình thường ông ấy đều nghe lời mẹ em, nên anh cứ tùy tiện ứng phó một lúc là được, mẹ em mới là trọng điểm.”

Đối với điều này, Giang Phồn có chút hoài nghi, “Mẹ em hẳn là sẽ không đáng sợ như em nói đấy chứ?”

Cô lắc đầu một cái, “Người trẻ tuổi, anh chưa từng gặp phụ nữ thời kỳ mãn kinh sao? Huống hồ anh đừng quên nha, hai ta đã đăng ký kết hôn rồi, nhưng bọn họ lại không biết. Tuy là mẹ em ước gì em kết hôn sớm một chút nhưng em chưa từng mang người về cho bà ấy xem, cái này đã phạm vào điều tối kỵ của mẹ rồi.”

Nghe xong lời này, vốn Giang Phồn không hề căng thẳng đã bắt đầu thấp thòm không ngủ được, sau đó lên Baidu tra rất nhiều tư liệu cả mấy ngày rồi tổng kết lại những việc chú ý khi đi gặp ba mẹ của bạn gái.

Nhưng điều không ngờ đến chính là, cuối cùng những ghi chép này cũng không phát huy được tác dụng. Bởi vì mẹ Lâm vừa mới thấy anh thì bệnh choáng đầu nóng sốt, ngực khó thở lúc trước đã biến mất ngay lập tức, phần chân tình thần lòi kéo anh hàn huyên một lát rồi lại một lát.

Ý cười trên mặt bà biến thành một đoá hoa, có thể thấy được bà cực kỳ hài lòng với người con rể này.

“Có điều sao bác thấy cháu khá là quen nha? Có phải trước kia cháu là bạn học của bé không?”

“Không phải ạ, nhưng có điều cháu đã từng cùng cô ấy đến tiệm ăn của các bác ăn cơm một lần, lúc đó bác giới thiệu tôm hùm đất xào cay cho chúng cháu.”

“Bác nhớ ra rồi, hồi đó bác còn lo lắng con bé này có phải là yêu sớm hay không cho nên bí mật quan sát mấy đứa rất lâu. Không ngờ cuối cùng chúng ta vẫn trở thành người một nhà, duyên phận, duyên phận...”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Đương Thỉnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Phiên ngoại 2

Giang Phồn và Lâm Uẩn vẫn luôn chia phòng ngủ, loại yêu đương đơn thuần này được duy trì trong thời gian hơn ba tháng. Sau khi cảm thấy thời cơ đã chín muồi, hai người mới quyết định đi lên một bước quan hệ thân mật.

Nhưng bởi vì hai người chưa từng trải qua trải nghiệm này nên ít nhiều gì cũng sẽ có chút xấu hổ và căng thẳng.

Lúc đến bước cuối cùng, Lâm Uẩn cắn chặt môi dưới, quật cường không thốt một chữ, có thể đáng về đáng thương này của cô lại làm cho đầu óc Giang Phồn hoàn toàn sụp đổ, luống cuống tay chân lau mồ hôi trên trán cho cô, “Anh...anh...anh...chúng ta...chúng ta không làm nữa...có thật...có thật là đau lắm không?”

Có thể ngay chính bản thân anh cũng không có phát hiện, đại khái là anh thật sự thích cô, thích đến mức ở trên giường đều không nỡ làm đau cô.

...

Sau đó Lâm Uẩn nhớ đến câu trả lời trên Zhihu kia, liền đăng nhập vào, đăng một tám ảnh mười ngón đan nhau của cô và Giang Phồn cho đám người đang chờ đợi xem, với dòng trạng thái: “Không có cầu huyết, không có ly hôn, thì ra anh ấy cũng thích tôi.”

Cho nên các bạn thân yêu ơi, lúc thích một người tuyệt đối không được tự ti, cũng không cần hoài nghi mình không có năng lực yêu người khác. Bởi vì không đi đến cuối cùng, thì làm sao bạn biết người đi cùng anh ấy/cô ấy có phải là bạn hay không sao?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Dương Thịnh Trả Lời, Tôm Hùm Đất Xào Cay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.